

РЕШЕНИЕ

№ 1927

гр. София, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Редева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11701** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, чрез юристконсулт Д. Д. срещу Решение № 4520 от 10.10.2023 г., постановено по НАХД № 13711/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 131 състав, с което е отменен Електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ, с който на „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500, лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че електронен фиш може да бъде издаден и за нарушение по чл. 179, ал. 3б, а не само по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП. Посочва, че размерът на дължимата тол такса не е в задължителните реквизити на електронния фиш съгласно чл. 189ж от ЗДвП и не е единствен критерий за определяне тежестта на нарушението. Моли съда да отмени въззивното решение и да потвърди процесния ЕФ.

Ответникът „БОБО КАР“ ЕООД депозира отговор на касационната жалба, в който я

оспорва и счита за неоснователна. Моли за потвърждаване на първоинстанционното решение.

В проведеното открито съдебно заседание касаторът се представлява от юриск. Г.. Поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника.

Ответникът „БОБО КАР" ЕООД, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. счита първоинстанционното решение за валидно, допустимо и правилно.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 09.07.2021 г. в 10:28 часа, пътно превозно средство - влекач ВОЛВО, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 20 100 кг, брой оси 2 в състава и допълнително ремарке с 5 оси, собственост на „БОБО КАР" ЕООД, се е движил по път А-6 (АМ Европа) км 50+427, с посока Нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не била установена валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването, чрез който да се остойности и заплати преминаването през посочения пътен участък. Нарушението с № С7767D2E1EB10408E053021F160AE4A1 е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427, изготвени са статични изображения във вид на снимков материал на ППС, дата и час на нарушението, рег.номера. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ел.фиш № [ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ, с който на „БОБО КАР" ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2500, лева, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, във връзка с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, за нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

С оспореното решение СРС е приел от правна страна, че при издаване на ЕФ са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, както и нарушение на материалния закон, поради което ЕФ № [ЕГН]/09.07.2021 г. на АПИ е отменен.

Решението на районния съд е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като не са допуснати нарушения на

съдопроизводствените правила. Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право и е извел правилни изводи.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Настоящата касационна инстанция счита обаче, че към датата на издаване на фиша, законодателят е предвидил възможност за издаването му само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което така издаденият електронен фиш се явява на това основание незаконосъобразен. Съгласно чл.189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179. ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд, че липсата на размера на дължимия, но незаплатен размер на таксата касае съществен елемент на нарушението и освен че нарушава правото на защита на санкционираното лице, прави невъзможна проверката на изложения факт. Съдът счита, че не следва да повтаря мотивите от оспореното решение в тази насока, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, препраща към тях.

За пълнота на изложеното, следва да бъде посочено още, че наред с горното, беше констатирано и непредоставяне на възможност за плащане на таксата, преди налагането на имуществената санкция, което се явява съществено процесуално нарушение в хода на административно-наказателното производство, което представлява самостоятелно основание за отмяна на ЕФ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата

отмяна.

При този изход на спора и въз основа на своевременното направеното искане от страна на ответника на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН, следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция за адвокатски хонорар за процесуално представителство, определено в размер на 550 лв., съобразно разпоредбата на чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4520 от 10.10.2023 г., постановено по НАХД № 13711/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 131 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „БОБО КАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 550 / петстотин и петдесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: